

عنوان مقاله:

کمیابی مطلق و کمیابی نسبی در اقتصاد اسلامی و متعارف: بازخوانی مفهوم

محل انتشار:

مجله مطالعات و سیاست های اقتصادی، دوره 10، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسنده:

علیرضا لشکری - استادیار، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه، قم، ایران.

خلاصه مقاله:

پرداختن به بررسی برخی مفاهیم نه از آن رو که وضوح معنای آن به شناختن بهتر ادبیات موضوع و پیگیری آن در بینش اقتصاد اسلامی مدد می رساند، بلکه گاه از آن حیث که تأثیری تعیین کننده بر ساختار و ترتیبات یک نظام دارد مفید و لازم است. کمیابی مفاهیم ساختار ساز در نظام های اجتماعی و اقتصادی است و کنکاش درباره آن می تواند موقعیت اندیشه اسلامی را در مصاف با مکاتب اقتصادی دیگر توضیح دهد و بر ساختار متناسب با نظام اقتصادی اسلام موثر باشد. در این مقاله ضمن بررسی مفهوم کمیابی در دانش اقتصاد تبیینی از معنای آن در اقتصاد اسلامی ارائه و بر تفاوت مفهوم این واژه در دو دیدگاه تأکید می شود. روش تحقیق این مطالعه در مرحله گردآوری کتابخانه ای و در مقام ارزیابی تحلیلی محتوا است. مقاله نتیجه می گیرد در اقتصاد اسلامی کمیابی مطلق مردود و کمیابی نسبی به مفهومی کاملاً متفاوت با این مفهوم در اقتصاد متعارف وجود دارد.

کلمات کلیدی:

کمیابی مطلق، کمیابی نسبی، خواسته، نیاز، رفاه، منابع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1925020>

